

Armádní generál Ing. Karel PEZL

14. 9. 1927

V srpnu 1948 vyřazen z Vojenské akademie v Hranicích, 1948–1950 velitel čety akademiků tamtéž. 1950–1951 v Pěchotní vojenské akademii v Lipníku nad Bečvou (velitel roty). 1951–1953 frekventant Vojenské akademie v Praze. 1953–1955 náčelník operačního oddělení 8. mechanizované divize v Kolíně. Od dubna 1955 náčelník operačního oddělení 2. střeleckého sboru v Písku. 1956–1958 na velitelství 1. vojenského okruhu v Praze (náčelník operační skupiny). Od července 1958 na velitelství 1. armády v Praze (náčelník operační skupiny, zástupce náčelníka, od srpna 1961 náčelník operačního oddělení). V letech 1965–1971 na Generálním štábu ČSLA (zástupce náčelníka oddělení operační přípravy, od července 1967 náčelník oddělení pro přípravu velitelů a štábů, od ledna 1969 zástupce náčelníka správy operační a bojové přípravy, od ledna 1970 náčelník oddělení operační přípravy). V únoru 1971 odvolán z funkce a z politických důvodů propuštěn do zálohy. 1971 noční vrátný v recepci Interhotelu Praha. V letech 1972–1990 vedoucí výzkumný a vývojový pracovník VzÚ spojů v Praze. Od března 1991 poradce na Ministerstvu obrany ČSFR. V dubnu 1991 přijat do služebního poměru, 1. 5. 1991–30. 6. 1993 náčelník Generálního štábu ČSA, od ledna 1993 AČR. V září 1993 přeložen do výslužby, poradce prezidenta ČR.

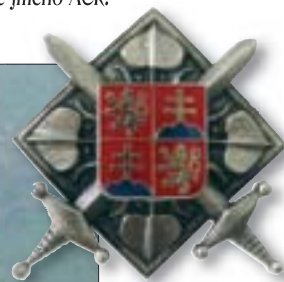
V květnu 1991 se stal náčelníkem GŠ gen. Karel Pezl. Právě za jeho funkčního období byly zrušeny Západní vojenský okruh, 1. a 4. armáda a Východní vojenský okruh, jejichž nástupci se 1. ledna 1992 stala nově postavená vojenská velitelství Západ v Táboře, Východ v Trenčíně a k 1. březnu 1992 vytvořené Vojenské velitelství Střed v Olomouci. Další reformování armády však zbrzdila situace po parlamentních volbách, kdy politická reprezentace rozhodla o rozdělení Československa. Generální štáb musel připravit náročné dělení federální armády na dva samostatné celky, jehož hladké zvládnutí nám získalo mezinárodní uznání. Dnem 1. ledna 1993 vznikla samostatná Česká republika a již v prvních měsících její existence Generální štáb připravil a řídil rozsáhlou transformací armády, která vycházela z „Konceptu výstavby AČR do roku 1996“. V jejím průběhu došlo k rovnoměrnému rozmístění útvarů po celém území republiky a k výraznému snížení mírového počtu, který klesl na 65 000 osob. Současně s výstavbou nové armády zabezpečoval GŠ i vysílání českých kontingentů do mírových operací na Balkáně.

Příslušníci naší armády se začali pravidelně zúčastňovat vojenských cvičení v zahraničí. Pravděpodobně vůbec nejdál se dostali v roce 1995, kdy se zapojili do cvičení Cooperative Nugget na území USA. I zde šílili prokázanými kvalitami dobré jméno AČR.

Český pilotní odznak

Pamětní odznak absolventa vysoké školy se státním znakem ČSFR

V našem vojenském letectvu působily vedle sebe i nadále letouny ruské (Su-25, vpředu) a naší proveniencie (L-39)

Polovina devadesátých let je v historii Armády České republiky nerozlučně spjata s mírovými operacemi pod vlajkou OSN na území bývalé Jugoslávie

Činnost Generálního štábu AČR v čele s jeho novým náčelníkem gen. Jirím Nekvasilem se odvíjela především ve znamení úsilí o vstup do NATO a příprav AČR na tento krok. Vítanou příležitostí k získávání mezinárodních zkušeností bylo zapojení do programu „Partnerství pro mír“, jenž byl vyhlášen v roce 1994 na bruselském summitu NATO. Jednotky AČR byly začleněny do společných mnohonárodních sil okamžité a rychlé reakce, náš systém velení a řízení začal být přebudován tak, aby se přizpůsobil aliančním armádám. Současně pokračovala účast AČR v mírových misích na území bývalé Jugoslávie. Po ukončení operace UNPROFOR byl český kontingent od dubna 1995 do ledna 1996 začleněn v misi UNCRO, na niž plynule navázalo působení kontingentů AČR na Balkáně pod vedením NATO. Česká republika se postupně zapojila do operací IFOR (únor–prosinec 1996), SFOR (prosinec 1996–červen 1998) a SFOR II (červenec 1998–září 2001). Vynaložené úsilí nebylo marné. V létě 1997 byla Česká republika na madridském summitu NATO vyzvána k zahájení rozhovorů o přistoupení.

Generálplukovník Ing. Jirí NEKVASIL

24. 4. 1948

Po maturitě na Střední všeobecně vzdělávací škole v Benešově zahájil v září 1966 studium v Technickém učilišti v Liptovském Mikuláši (směr výpočetní technika), po jehož absolvování se stal v srpnu 1969 vojákem z povolání. 1969–1974 u 71. protiletadlové raketové brigády v Praze (technik souřadnicového systému, od prosince 1970 náčelník skupiny navedení 5. palebného oddílu, od září 1973 velitel radiotechnické baterie 5. palebného oddílu). V letech 1974–1977 posluchač sovětské Vojenské akademie PVO v Kalininu (směr protiletadlové raketové vojsko). Od srpna 1977 velitel oddílu 185. protiletadlového raketového pluku v Kralovicích. 1978–1982 zástupce velitele 71. protiletadlové raketové brigády v Praze. Od října 1982 velitel 186. protiletadlové raketové brigády v Pezinku. 1984–1988 zástupce velitele 2. divize PVOS v Brně. V letech 1988–1990 studoval na Vojenské akademii K. J. Vorošilova v Moskvě. V červenci 1990 ustanoven velitelem 2. divize PVOS v Brně. Od února 1992 náčelník štábu, 1. zástupce velitele letectva a PVO. Od ledna 1993 vykonával tutéž funkci v rámci AČR. Od 1. 7. 1993 do 30. 4. 1998 náčelník Generálního štábu AČR. Po odchodu do zálohy přešel do diplomatických služeb.

Přilba jednotek OSN používaná příslušníky AČR

Náčelník Generálního štábu gen. Jirí Nekvasil v létě 1996 při dekorování příslušníků 6. mechanizovaného praporu za účast v operaci IFOR medailemi Severoatlantické aliance Za službu pro mír a svobodu

Společná česko-britská hlídka na území Bosny a Hercegoviny

